

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010112
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318010112.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2019, v trestnej veci obž. W. W., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/22/2018 zo dňa 5. apríla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného W. W..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/22/2018 zo dňa 5. apríla 2019 bol obžalovaný W. W. uznaný vinným v bode 2/ zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 2/ ml. G. B., ml. B. K., W. W.

dňa 15.12.2017 v čase okolo 21.00 hod. v bare Peklo, ktorý sa nachádza na ul. Osloboditeľov v Humennom, G. B. pristúpil k T. W., ktorý sa v tom čase nachádzal na tanečnom parkete baru a z dôvodu, že tancoval s jeho priateľkou, tohto fyzicky napadol a to tak, že ho jedenkrát udrel čelom do oblasti tváre, neskôršie okolo 22.00 hod. pred barom Peklo na ul. Osloboditeľov v Humennom došlo medzi G. B., W. W. a T. W. k fyzickému konfliktu, počas ktorého sa vzájomne strkali a ťažovali, G. B. chytil T. W. pod krk, následne na to sa konflikt posunul na priľahlé Námestie slobody v Humennom, kde došlo k opätovnému fyzickému napadnutiu T. W. a to tak, že W. W. viackrát udrel T. W. päšťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho T. W. spadol na zem, následne ako sa dvíhal zo zeme, pristúpil k nemu B. K. a jedenkrát ho kopol do oblasti hlavy, v dôsledku čoho T. W. opäť spadol na zem, kedy na zemi k ležiacemu T. W. pristúpil W. W., chytil ho jednou rukou za oblečenie, pritiahol si ho k sebe a druhou rukou ho viackrát udrel päšťou do oblasti tváre, čím takto spôsobil T. W. zranenie a to početné fraktúry ťažkého stupňa, pohmoždenie okolia ľavého oka stredne ťažkého stupňa, pohmoždenie hornej pery stredne ťažkého stupňa a povrchovú odreninu ľavého lakťa s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života 35 - 40 dní.

Za to bol obžalovanému podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, prihládajúc podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, na § 37 písm. h) Trestného zákona, podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku boli poškodení: X. E., a. s., so sídlom S. XX Z. XXX XX, IČO: 35 942 436, Obch. register Okresný súd Bratislava I, oddiel: Sa, vložka číslo: 3627/B, (poškodená v bode 1/), T. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. Y. XX, okres K., M. B. pobočka K., so sídlom I. slobody XX, XXX XX K., O. E., a.s., so sídlom W. XX, Z. XXX XX, IČO: 35 937 874, obch. register Okresný súd Bratislava I, oddiel : Sa, vložka číslo: 3602/B, (poškodení v bode 2/), W. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, XXX XX M. (poškodený v bode 3/), s uplatnenými nárokmi odkázaní na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaný, ktoré neskoršie písomne odôvodnil tým, že mechanizmus zranení poškodeného nemohol spôsobiť obž. W. W., a to z dôvodu, že jeho údery voči poškodenému T. W. boli vedené otvorenou dlaňou, čo potvrdil aj svedok M. G.. Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že útoku na poškodeného sa dopustili aj obž. B. K., ktorý poškodeného kopol do oblasti tváre ako aj obž. G. B., ktorý mal poškodenému dať úder hlavou do oblasti tváre, kde podľa neho, práve tento kop mal spôsobiť tak závažné poranenia poškodenému T. W., prípadne mu obž. B. K. spôsobil týmto kopom najzávažnejšie z poranení. Obžalovaný úderom otvorenou dlaňou nemohol spôsobiť také vážne poranenia na tvári poškodeného, ako sú popísané v znaleckom posudku. Preto obžalovaný nenaplnil znaky trestného činu ublíženia na zdraví. Obžalovaný veľmi ľutuje toho, že sa zapojil do konfliktu medzi obžalovanými a poškodeným, ale bolo to spôsobené tým, že v tom čase mal požitú alkoholickú nápoj a chcel šarvátku len rozdeliť. Poškodený ako prvý sotil do neho, teda ho napadol a on pri obrane reagoval tak, že pri potýčke došlo k úderu otvorenou dlaňou, pričom jeho konanie nebolo úmyselné. Skutok bolo potrebné rozdeliť na dve časti, na konflikt medzi poškodeným a obž. W., ktorý bol ukončený pádom poškodeného na zem a druhý konflikt nastal medzi poškodeným W. a obžalovaným K..

Obžalovaný si našiel prácu v zahraničí v Holandsku, kde odišiel okrem iného aj preto, aby sa nedostal do konfliktu so zákonom. Jedná sa o mladého človeka, ktorý má pred sebou celý život. Toho času má vážnu známosť, s ktorou si plánuje založiť rodinu. Obž. W. W. si uvedomil nesprávnosť svojho konania, chce viesť a bude viesť riadny život pracujúceho človeka a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Má zato, že na jeho nápravu a prevýchovu je ešte možné pôsobiť uložením niektorým iným druhom trestu, ktorý nebude spojený s jeho výkonom, pričom účel trestu môže splniť aj trest povinnej práce, ktorý by si prišiel odpracovať na Slovensko aj napriek tomu, že pracuje v zahraničí alebo peňažný trest, poprípade trest domáceho väzenia. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchal. Ak ale súd dospeje k názoru, že obž. W. W. je vinný, účel trestu môže splniť aj trest povinnej práce, peňažný trest, alebo trest domáceho väzenia.

K takto podanému odvolaniu obžalovaného sa vyjadril splnomocnenec poškodeného, ktorý popisuje priebeh útoku aj zo strany obžalovaného W. na poškodeného W., ktorý ho viackrát uderil päťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho utrpel mnohopočetné zranenia uvedené v skutkovej vete rozsudku. Zdôvodnenie odvolania zo strany obžalovaného W. sa nezakladá na pravde a jeho vyjadrenia považuje za vyfabulované.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Napokon ani procesné strany sa v konaní pred prvostupňovým či odvolacím súdom vykonania ďalších dôkazov nedomáhali. Tieto skutkové okolnosti, považuje krajský súd za správne, s nimi sa stotožnil, a keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Krajský súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný W. W. spáchal skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj nadriadeného súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s vyššie uvedeným preto, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného je možné ustáliť predovšetkým na základe výpovedí obž. ml. B. K. a svedka M. G., ktorí potvrdili fyzické napadnutie poškodeného T. W. aj obž. W. W.. Obžalovaný W. vonku pred barom Peklo v Humennom chytil poškodeného W. a začal ho biť päťami. Do konfliktu sa zapájal aj G. B. a aj obž. K., ktorý kopol T. W. do hlavy. Keď sa W. dvíhal, W. ho opäť pritiahol k sebe a bil ho ďalej, pričom tento ho viackrát udieral do oblasti tváre. W. už bol celý od krvi, preto obž. K. kričal na W., aby ho už nechal, oddelili ich a posadili W. na lavičku.

Podľa znaleckého posudku MUDr. X. M., znalca z odvetvia chirurgia a traumatológia, poškodený T. W. pri útoku utrpel otras mozgu ľahkého stupňa, viaceré zlomeniny na tvári (zlomeninu zygomaticomaxilárneho komplexu vpravo s posunom, zlomeninu prednej steny maxilárnej dutiny vpravo, zlomeninu prednej steny maxilárnej dutiny vľavo, zlomeninu Le Fort I., zlomeninu nosa s posunom, zlomeninu septu nosa), pohmoždenie okolia pravého oka ťažkého stupňa, pohmoždenie okolia ľavého oka stredne ťažkého stupňa, pohmoždenie hornej pery stredne ťažkého stupňa a povrchovú odreninu ľavého lakťa s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života 35 - 40 dní. Uvedené poranenia vznikli tak, že na oblasť tváre poškodeného pôsobila opakovane tupá sila, ktorou boli údery päťou, kde na základe priameho mechanizmu, t.j. v mieste dopadu úderov došlo k vzniku poranení tváre poškodeného a zo súdnoznaleckého hľadiska možno konštatovať, že do oblasti tváre poškodeného „dopadlo“ najmenej 7 úderov, pričom tieto zranenia (okrem povrchovej odreniny ľavého lakťa) nevznikli na základe pádu a nárazu do tvrdej podložky, ako je stena, dlažba, asfalt a podobne. Charakter poranení poškodeného poukazuje na skutočnosť, že útok bol vedený cielene, t.j. že sa nejednalo o „náhodné“ údery počas napr. „naťahovania sa“ a bol vedený s veľkou agresivitou. Poškodený utrpel poranenia stredne ťažkého stupňa. Intenzita úderov bola vedená silou stredne veľkej intenzity v dolnom pásme rozmedzia (oblasť ľavého oka, prednej plochy pravého a ľavého líca), silou stredne veľkej intenzity v strednom pásme rozmedzia (oblasť pravého oka a oblasť nosa), ako aj silou veľkej intenzity v dolnom pásme rozmedzia (oblasť jarmového oblúka vpravo a oblasť hornej pery).

Súhrn týchto priamych a nepriamych dôkazov preukazuje vinu obžalovaného W. W. a tvorí nám logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil, ak toto kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Obžalovaný W. W. spoločne s obžalovanými ml. G. B. a ml. B. K. napadli na mieste verejnosti prístupnom poškodeného T. W., pričom mu úmyselne ublížili na zdraví s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života 35 -40 dní, čím takto tento obžalovaný naplnil po objektívnej a subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedených prečinov.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil len existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h) Tr. zákona, t. j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 4

Tr. zákona, a preto sa v zmysle tohto ustanovenia zvýšila dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (na 1 rok a 4 mesiace až 3 roky).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu, závažnosť činu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý bol opakovane v minulosti odsúdený, postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ako aj na okolnosti spáchania činu a na spôsobený následok má odvolací súd za to, že uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 4 mesiacov, t. j. na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Spáchanie súdených trestných činov v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, aj podľa názoru odvolacieho súdu, neumožňovali uložiť obžalovanému W. W. iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže ani predtým uložené podmienené tresty odňatia slobody nevedli u tohto obžalovaného k náprave a vedeniu riadneho spôsobu života.

Zákonom zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. W.. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je teda rozhodnutie okresného súdu o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaný vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zákonné. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd sa taktiež stotožnil aj s výrokom o náhrade škody, ktorým boli poškodené strany s ich nárokmi odkázané na civilný proces.

Vo vzťahu k dôvodom odvolania obžalovaného poukazuje krajský súd na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, ktorými sa riadil pri preskúvaní napadnutého výroku o vine, pričom na základe zhora uvedených dôkazov, mal aj odvolací súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku takým spôsobom, akým bol uznaný za vinného. Podstatou podaného odvolania je totiž snaha obžalovaného dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky obžalovaného dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobil prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bol aj zákonne subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Neobstojí preto námietka obžalovaného o tom, že jeho konanie nebolo úmyselné, čo vyvrátil znalec z odvetvia chirurgia a traumatológia vo svojom posudku, ktorý jednoznačne uvádzal, že konanie útočníka bolo premyslené a nie náhodné. Taktiež nemožno súhlasiť ani s tým, že zranenia poškodeného nemohol spôsobiť obž. W. a najzávažnejšie poranenie malo byť spôsobené kopom obž. K.. Práve tento obžalovaný pri svojom výsluchu hovoril o opakovaných úderoch obž. W. päťou do tváre poškodeného, čo bolo potvrdené aj znaleckým posudkom (do oblasti tváre poškodeného „dopadlo“ najmenej 7 úderov), pričom aj intenzita úderov od sily stredne veľkej intenzity v dolnom pásme rozmedzia až po silu veľkej intenzity v dolnom pásme rozmedzia napovedá o samotnom konaní a správaní sa obžalovaného W. pri fyzickom napadaní pošk. W. V súvislosti s právnym posúdením skutku je potrebné zdôrazniť aj to, že obž. W. sa dopúšťal fyzických útokov voči poškodenému W. a to údermi päťami do oblasti jeho tváre aj po kopnutí poškodeného W. do hlavy obž. ml. B. K.. Vo vzťahu k uloženiu alternatívnych trestov je potrebné dodať, že obžalovaný sa dopustil teraz súdenej trestnej činnosti v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, pričom v minulosti už bol súdne trestaný ako aj priestupkovo postihnutý za skutok násilného charakteru - priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a je preto na neho aj podľa názoru krajského súdu potrebné pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže ani predchádzajúce odsúdenia na neho nemali taký výchovný vplyv, aby sa v budúcnosti už ďalšej protiprávnej činnosti nedopúšťal.

Odvolací súd už len záverom poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Obžalovaný totiž odvolanie založil na opakovaných dôvodoch, ktoré boli uplatnené už v prvostupňovom konaní, pričom s ich právnymi námietkami sa súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.